

PARELS VOOR DE ZWIJNEN

HET VERVAL EN HET VERRAAD BINNEN
DE ACTIE-BEWEGING IN NEDERLAND.

“VERRADERS ZIJN MENSEN VAN DE LAAGSTE SOORT,
HET SOORT WAARTEGEN ALLE MIDDELEN
GEOORLOOFD ZIJN.”

waarom deze brochure ?

Met lede ogen hebben de schrijvers moeten aanzien hoe de kraakbeweging, na 1981, depolitiseerde en een langzame maar zekere dood stierf. De normvervaging, het verraad en vooral de acceptatie daarvan versnelden de ontbinding van de beweging. De Okeghemstraat-affaire, het verraad van Timo Bosman, deed, voor ons, de deur definitief dicht. Naar aanleiding daarvan publiceerden wij twee affiches en verschillende artikelen in "De Zwarte" (regio Den Haag), "Omslag" (regio IJmond) en in "Stadsnieuws" (regio Amsterdam) over verraad en de houding ten opzichte daarvan (zie de bijlagen).

De reactie vanuit de "beweging" was zeer verbazingwekkend:

- de in het leven geroepen 'onderzoeksgroep naar verraad', de brengrers van het slechte nieuws, werd bekritiseerd, niet de verraders;
- alom distancieerde men zich van hen die verraad aan de kaak wilden stellen, dit nam steeds vijandiger vormen aan.
- op landelijk niveau werd de discussie geweigerd, de doofpot werd professioneel dichtgetrokken.

Zo werd het verraad afgedekt en massaal geaccepteerd. Voor ons stond daarna nog maar één mogelijkheid open: de koevoet moest tussen de deksel en de doofpot. Zaken als corruptie, carrièregejaag, kleffe vriendjespolitiek, verraad, doorslaan en bekennen en alle andere vormen van samenwerking met de tegenstander moesten openbaar gemaakt worden. We startten dit offensief en, des te groter de tegenstand werd, des te langer het offensief zou duren en des te meer stront er boven water zou komen.

Deze brochure, "PARELS VOOR DE ZWIJNEN", is deel één van een serie. Dit deel gaat voornamelijk over verraad tegenover de politie, en heeft als hoofdthema Nijmegen, de Mariënborg. Vele personen worden met naam en toenaam genoemd, maar alleen zij die overduidelijk geheuld of gecollaboreerd hebben met de tegenstander.

Deel twee zal gaan over politiek verraad en zuiveringen in de beweging, parlementaire partij-politiek en ego-tripperij. Allemaal onderwerpen die een belangrijke rol spelen in de normvervaging in en de ondergang van de beweging.

doel van deze brochure

1- Allereerst willen we alle lezers waarschuwen voor verraad. In de huidige omstandigheden is het onverstandig, zelfs gevaarlijk, je blindelings aan te sluiten bij welke actiegroep dan ook. Vooral als je open kaart speelt, wat betreft je politieke opvattingen, kom je hoogstwaarschijnlijk van een koude kermis thuis. Of het nu om kraakgroepen, Onkruid, PSP, BONK, RAAP, ATAK of ... gaat.

2- Opentrekken van de doofpot. Wij willen iedereen die geïnteresseerd is van informatie voorzien. Dit is belangrijk omdat een steeds groter aantal "activisten" nuttige en onmisbare informatie achterhoudt.

3- Het aanpakken, isoleren en voorkomen van verraad.

Door, op deze manier troebele zaken te openbaren denken we een eerste stap te zetten naar een situatie waarin corruptie en verraad niet meer getolereerd worden.

Bluf! boos over praktijken van krakers-recherche team

Van een onzer
verslaggevers
AMSTERDAM,
dinsdag

Een bij een ontruiming aangehouden kraker, die tegenover de politie een verklaring aflegde, wordt sindsdien door een aantal leden van de kraakbeweging als een verrader beschouwd en behandeld.

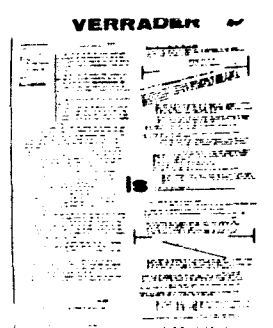
Niet alleen de kraker T., maar ook zijn vriend zijn inmiddels verschillende keren bedreigd, terwijl een van de twee zelfs door acht personen met bivakmutsen op aan een streng verhoor is onderworpen.

In een artikel in het actieblad Bluf! van deze week blijkt dat er in de kraakbeweging veel verontwaardiging over deze praktijken is ontstaan. De bewuste kraker zou tijdens het politie-verhoor foto's van mensen hebben aangewezen, die ook bij de ontruiming, waarbij brandbommen werden gooid, aanwezig waren.

Volgens Bluf! sloegen de stoppen door toen de krakers via hun advocaat de verklaring van de aangehouden kraker tegenover de politie onder ogen kregen. Zij vermoedden dat de kraker wel eens een infiltrant van de politie kon zijn en ondernamen onmiddellijk actie tegen hem en zijn vriend. Zo werden zij telefonisch bedreigd en werd de vriend van de kraker door acht personen met bivakmutsen op verhoord. Ook

zijn affiches met de namen van de twee in de stad verspreid met als kop daarbij: 'Pak ze' en 'Verrader is verdwenen'.

De kraakbeweging is verdeeld over het optreden van het eigen 'recherche team'. Bluf! noemt de verklaring die de kraker bij de politie heeft afgelegd „ongelooflijk dom en gevaarlijk”, maar wijst er ook op dat de kraakbeweging haar eigen graf graaft als 'verraders' op dergelijke manier worden aangepakt.

VERDWENEN

LET OP VERRADERS !

ONVERTRAANDE PERSOENEN HEEBEN OPFETTELK AAN DE POLITIE INFORMATIE VERSCHAFT OVER AKTIEVERANDERS IN RIJL VOOR EEN WEDERBIJST

De langverwachte heeft er toe geleid dat 3 maanden monitoring, verspreiden en het dodelijk tegen een verraad waarschoudend te worden. Een ander wordt bewustert onrecht verraad.

na in N. land, Marquis en 2. Alhoewel verraad op een een dubbelde verraad aangepakt, in verraad, met het, recht.

Laan en dubbelde, op, en verraad, verraad de, verraad, verraad, en verraad.

OP BASIS VAN COLLABORATE EN VERRAAD IN AKTIEVERANDERS ONMOEDLIX

REKEN AF MET VERRAAD !!

VI DE GRENZEN VAN EEN BEWEGING.

VERRAAD IN DE NEDERLANDSE ACTIE- BEWEGING. VAN POLITIEKE SABOTAGE NAAR POLITIE-HULP

TERWIJL IK DIT SCHRIJF VERWIJLT ME MIJN LINKERHAND
ZE ZEGT ME: "WAAROM NOEM JE ZE, WAT ZIJN ZE, WAT
BETEKENEN ZE?

WAAROM LIET JE HEN NIET IN HUN ANONIEME SLIJK VAN
WINTER,

IN DAT SLIJK DAT DE PAARDEN PISSEN ?"

EN MIJN RECHTERHAND ANTWOORDT: "IK WERD GEBOREN OM
OP DE DEUREN TE

SLAAN, OM MET KLAPPEN TE DREIGEN, OM DE LAATSTE

ONVERWAARLOOSDE

SCHADUWEN TE VERLICHTEN

WAARIN ZICH DE GIFTIGE SPIN VOEDT."

ZE ZULLEN EEN NAAM KRIJGEN.

Pablo Neruda

tip van de sluier.

Dit hoofdstuk gaat over verraad binnen de actiebeweging in Nederland. De omvang van dit verraad is zeer groot. Hierdoor, en door de professionele afdekking van het verraad door de beweging is het niet mogelijk een volledig overzicht te geven. We menen echter dat het noodzakelijk is een tip van de sluier op te lichten zodat mensen de beslissing kunnen nemen of ze wel of niet in deze beweging actief willen zijn.

Het is alom bekend dat het de taak van de politie is informatie in te winnen over acties, de organisatoren en de uitvoerders daarvan, om vroeg of laat daar arrestaties op te laten volgen. Dat actievoerders er dus alle belang bij hebben niets over hun activiteiten los te laten wordt echter steeds minder als logisch ervaren. Het politieke belang van de groep wordt in lastige situaties meer en meer lager

DACHTEN WE NET
ZO'N LEUK
DRAAIBOEK TE
HEBBEN....

ingeschat dan het eigenbelang. Dit uit zich in distantiëringsverklaringen, praatziekte, sabotage en tenslotte verraad en het verzwijgen en dekken daarvan. Dat hiermee de solidariteit, basis van elke politieke beweging, overboord wordt gezet mag niet langer over het hoofd worden gezien. De eerste klap die de beweging werd toegebracht was het politieke verraad (lees sabotage). De reactie hierop was toen miniem. Bewust of onbewust

Ik heb tegen die persoon ook gezegd dat ik bij particulieren aangerichte schade ernstig afkeur. Indien ik het met deze persoon heb gehad over de mishandeling van een motoragent, dan heb ik mij in de volgende vorm uitgelaten. Ik weet zeker dat ik tegen deze persoon dit geweld heb afgekeurd en dat ik het niet vond passen bij een actie rond de ontruiming van een kraakpand. Voor zover ik kon overzien was deze motoragent niet direct ingezet bij de ontruiming. Voor zover ik kon overzien was het gebruikte geweld specifiek tegen deze motoragent gericht. Ik vind dit zinloos en afkeuringwaardig. Als het een linie ME-politiemensen betrof en deze zouden op het punt staan een actie te beginnen of hiermee bezig zou zijn, kan ik mij voorstellen dat er mensen zijn die daar geweld tegen gebruiken. Zelf heb ik er moeite mee en heb ook nooit dergelijk geweld aangevend. Ik weet niet of ik deze uitleg aan die persoon heb gegeven. Ik had er behoefte aan om dit nu nader toe te lichten.

U vraagt mij of de overige aanwezigen bij dat gesprek kennis hebben genomen van het feit dat die barricade opgeworpen werd en dat men de politie voor wilde zijn. Dat is juist.

werd hiermee de weg vrijgemaakt voor het directe verraad. De beweging gaat te biecht bij haar vijand en hoopt op barmhartigheid.

Gezien in het licht van het voorgaande staan de gebeurtenissen in Nijmegen niet los van het verleden. De basis voor het verraad werd gelegd op het moment dat de beweging of delen daarvan haar strijd niet meer serieus nam.

Op het moment dat voor velen hun verwachting dat het verdergaande verzet in 1980/81 zou leiden tot een radicalisering van heel links Nederland, niet bleek uit te komen, gingen zij zich bezinnen op hun positie. Hadden zij wel de bedoeling gehad om blijvend voorop te lopen in verzet en agitatie en dus ten alle tijde mikpunt te zijn van de reactie? Het antwoord was: Nee!

politiek verraad.

Ondanks het feit dat ze niet meer bereid waren strijd te voeren, wilden ze toch het gezicht van de kraakbeweging blijven bepalen (zie: Moerascitaat van Lenin). Zo werd in '82 een actie tegen de ontruiming van Vondelstraat 36 door Evelien uit de Vondelparkbuurt verraden omdat zij tegen de ontvreem-

ding van de kop van Vondels beeld was. Ene Sjoerd (ex-rivierenbuurtkraker) gaf in mei '83 de voorgenomen herkraak van Geulstraat 2 door aan de politie omdat hij het er niet mee eens was. Ook de kraak van de ME-opleidings-school in Oost werd wegens morele bezwaren verraden.

anders profileren.

Deze verschuiving kwam voor het eerst duidelijk naar voren bij de herkraak van de Lucky Luyk in oktober '81. Terwijl duidelijk was dat de politie geen opdracht zou krijgen de knokploeg het pand uit te zetten, bleven velen hopen op overheidsingrijpen. Mensen als Johannes van der Spek (toen actievoerder Jojo, nu verslaggever bij radio Stad) liepen zelfs de herkraakvergaderingen af om botweg tegen eigen initiatief (de herkraak) te ageren. Dit leidde tenslotte tot het blokkeren van het alarm tijdens de herkraak door met name ingangsnummers van de Grachtengordel en het naar huis sturen van krakers uit andere steden. Gevaarlijke sabotage, verraad dus, maatregelen bleven echter uit.

De schok dat de herkraak door de pers wordt vergeleken met een militaire operatie en de heze volgend op de ontruiming brengt velen ertoe zich anders te gaan profileren. "Het publiek moet duidelijk gemaakt worden dat krakers meer zijn dan reischoppers. De één na de ander stort zich in de alternatieve middenstand en werkprojecten. Kraken wordt een manier van leven, actievoeren verhuist naar de coulissen. Dat een dergelijke beweging weinig politiek integere activisten meer zal opleveren wordt al snel duidelijk. Hiermee ontstaat een voedingsbodem voor politiek verraad.

...DUS BELOOFDEN WE
HARD VERZET!

Wel werd er gezegd dat er geen confrontatie met de politie aangegaan zou worden. Men zou stand houden op de barricade tot het moment dat er een grote hoeveelheid ME aanwezig was. Dan zou men weggaan en op andere plaatsen in de stad actie gaan voeren.

Ik wil U wel zeggen dat ik het opwerpen van een barricade niet zie als een confrontatie met de politie, maar als een vorm van protest. Daarmee wordt duidelijk gemaakt dat men niet wil dat de politie ergens komt. Sterker nog, ik zie een barricade zelfs als een vorm ter voorkoming van een confrontatie met de politie.

Ik wil wel opmerken dat ik deze gegevens niet gehoord heb tijdens de actievergadering op zaterdag 17 januari 1987. Ik heb al eerder verklaard dat ik niet actief heb deelgenomen aan die vergadering. Ik wist wel dat die vergadering gepland was.

Ik voeg hier trouwens aan toe dat ik geen invloed heb gehad op het buitengebeuren. Ook dit heb ik eerder verklaard. Ik heb in dat interview gezegd dat een en ander precies is verlopen zoals ik dat had verwacht. Ik bedoel daarmee dat er een barricade zou worden opgeworpen, hetgeen ook inderdaad is gebeurd. Ik heb daarmee niet de reilen met de politie bedoeld."

VII KRAAKBEWEGING EN ADVOCATUUR ; POLITIEK OPPORTUNISME.

inleiding.

Politiek activisme ten aanzien van de rechtsorde betekent strijd tegen deze rechtsorde en ontkenning dat dit een staat is waar rechtsgang plaatsvindt. Terecht ontstond in de jaren tachtig de leus :

" Hun rechtsorde is de onze niet "
Waar is de plaats van een politieke advocaat uit de sociale advocatuur ten aanzien van dit standpunt?

Een politieke advocaat moet geëngageerd zijn met de strijd die actievoerders aangaan tegen de staat. De staat is niet alleen de overheid, maar ook personen en bedrijven die de levensvoorwaarden en de belangen van bevolkingsgroepen bedreigen : leger, repressie-apparaat, multinationals, speculanten en andere maffia. Een politieke advocaat moet zijn juridische bijstand zien als een verlengstuk van de actie en zodoende een aanval projecteren op de rechtsorde die de belangen van de bovenstaande instituten behartigt.

Het is logisch dat een politieke arrestant niet te vergelijken is met een "criminele" arrestant. De onderscheiding vindt plaats in de belangen van de twee soorten arrestanten n.l. de ene strijdt voor het algemeen belang, de ander staat voor het eigen belang. Een politiek advocaat zal samen met de arrestant een fundament voor een politiek proces moeten leggen. Een politiek proces wordt voorbereid nog vóór de actie en begint in de politiecel. De arrestant zwijgt, werkt niet mee aan verhoren en dus veroordeling. De advocaat zal een onzekere, twijfelende arrestant moeten steunen in het zwijgen. De advocaten dienen zich te onderwerpen aan de politiek die de be-

weging en de arrestanten voorstaan. Zij moeten weigeren hulp te verlenen aan arrestanten die meegewerkt hebben met de politie. Zij moeten afstand nemen van persoonlijk succes, carrière en populariteit. Hierbij moeten zij in acht nemen dat de individuele belangen ondergeschikt zijn aan collectieve belangen van de beweging.

Het snel vrijkomen uit de politiecel of de gevangenis en/of het winnen van een proces op juridische gronden is ondergeschikt aan de sabotage van de rechtsgang en aan de politiek die door de beweging voorgeschreven wordt.

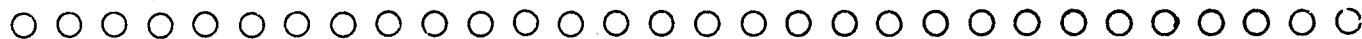
De rechtbank wordt niet erkend als autoriteit, zo kan zij noch oordelen, noch veroordelen.

In de loop der jaren zijn advocaten langzaam gaan afwijken van de politieke normen die op het hoogtepunt van de beweging door de beweging werden nagestreefd.

Niet alleen hebben de zich politiek noemende advocaten de laatste jaren deze zo belangrijke voorwaarden met voeten getreden, maar hebben ze bewust een situatie geschapen waarin zij politieke, materiële eigenbelangen konden laten prevaleren boven het belang van de beweging. Deze advocaten hebben langzamerhand de plaats veroverd van woordvoerder en/of beleidsbepaler, en claimen bij grote acties het alleenrecht (30 mei '87 "Uitval na inval" congres, wordt nog nader uitgelegd).

1 : politieke advocaten en partij-politiek.

De kraakbeweging begon na haar opbouw van '77 tot '79 een politieke machtsfactor te worden. De beweging

Ik zelf heb een tiental posters bij de "Effenaar" in Eindhoven afgegeven toen ik op bezoek ging bij mijn ouders. --- heeft ze in Venlo afgegeven. Namen van anderen ken ik niet. een aantal mensen van buitenaf. Wie die mensen van buitenaf waren, dat weet ik niet. Maar ik meen zou het groepje bestaan uit 9 personen. Ik weet wel dat die groep onder andere bezig is geweest met het baricaderen van het pand.

.Door de buitengroep werd besloten dat er hard verzet aangekondigd zou worden en om de politie de indruk te geven dat de Mariënburcht een onneembare vesting zou zijn. De buitengroep wist dat alvorens hard verzet aangekondigd zou worden, er een aantal mensen op af zou komen die alleen maar uit waren op hard verzet. De bedoeling was om niet werkelijk hard verzet te voeren, doch om de politie op het verkeerde spoor te zetten

werd interessant gevonden door mensen zowel buiten als binnen politieke partijen. De confrontaties die de kraakgroepen (lees : beweging) zochten met name met P.v.d.A.- en C.P.N.-bestuurders in Amsterdam werden steeds talrijker en heviger. V.V.D. en C.D.A. waren in die tijd in Amsterdam nauwelijks van betekenis als politieke machtsfactor. In eerste instantie werd de kraakbeweging nauwelijks serieus genomen door de politieke partijen, maar na '79 moesten, dankzij de confrontaties, de politieke partijen zichzelf en hun (wan-)beleid meer en meer verantwoorden naar de bevolking. Juist in deze periode werden sociale advocaten politiek actief, bijvoorbeeld : Ton Hoozeboom, P.v.d.A.gewest A'dam, Phon v.d.Biessen, P.v.d.A.gewest A'dam, Bernard Tomlow, C.P.N.-lid Utrecht. Echter de beweging, buitenparlementair georiënteerd, kwam snel in botsing met advocaten die partijpolitiek voorstonden. Deze advocaten bemoeiden zich met de politieke lijn van de beweging en probeerden daarop invloed uit te oefenen. Ze traden op als bemiddelaars tussen krakers en de overheid. Het werd al snel duidelijk dat hun eigenbelang en die van hun partij boven de belangen van de beweging stonden.

2 : de prinshendrikkade, 1980 amsterdam : de confrontatie.

Bij de Prins Hendrikkade werd in de zomer van 1980 te Amsterdam de eerste zichtbare botsing geconstateerd tussen buitenparlementaire en parlementaire advocaten. Op het moment dat de spanning tussen krakers en gemeente hoog opliep en de kraakbeweging niet wilde onderhandelen met de gemeente over de ontruiming van de P.H.kade lanceerde burgemeester Polak

van Amsterdam het voorstel om het pand te vorderen na de ontruiming. In deze periode werd de juridische kant van de P.H.kade door de advocaten Ton Hoozeboom, Henk Kersting en Phon v.d. Biessen behartigd. Phon van der Biessen, lid P.v.d.A. geweest Amsterdam, reageerde instemmend op het voorstel van burgemeester Polak. Dit initiatief werd genomen zonder overleg met de bewoners van de P.H.kade en krakers van de amsterdamsche kraakbeweging. Deze actie van Phon van der Biessen was de druppel die de emmer deed overlopen. Al eerder drong hij aan op onderhandelingen met de gemeente en stelde op eigen houtje een brief op naar de gemeente namens de krakers. Hij deed uitspraken waarin hij politieke eisen van de

P.H. kade aug. '80

De opzet was dat daardoor de politie met groot materieel zou komen waardoor de pers er ook eerder op af zou komen.

Het probleem was echter hoe wij de harde kern op het laatste duidelijk moesten maken dat wij in feite geen hard verzet wilden en zeker niet voor het pand. Door de buitengroep werd besloten dat op de nacht voor de ontruiming, op de diverse contactadressen, heel duidelijk gemaakt zou worden dat men zich rustig moest gedragen. Wij calculeerden daarbij in dat door hard verzet aan te kondigen, wij een grote groep sympathisanten af zouden schrikken.

en ik nam op ons om die laatste genoemde groep te gaan benaderen. Dat was een probeer omdat op de posters ook al hard verzet was aangekondigd. gemaakt werden. Een van de personen die aan de spandoeken heeft gewerkt is Aniek

kraakbeweging afzwakte en de P.v.d.A. mild deed overkomen. Uiteindelijk werd door de krakers het vertrouwen in deze advocaat opgezegd.

De tweede in de rij van politieke advocaten van de P.H.kade was Ton Hoogeboom, lid P.v.d.A. gewest A'dam. Ook hij zwakte het politieke proces (ontwikkeling) af rond de P.H.kade door een scheiding aan te brengen tussen twee soorten krakers : de redelijke kraker en de onredelijke kraker. Zo verklaarde hij in een interview in De Volkskrant van 9 augustus 1980 : "De militante krakers zijn natuurlijk debet aan het negatieve beeld. De vechtpartijen bevestigen het slechte imago van de kraakbeweging".

In andere zaken, met name de zaak Hans Kok, werd de partijpolitieke gerichtheid van Ton Hoogeboom bevestigd. Hier komen we nog op terug.

Zelfs een advocaat uit Utrecht ging zich bemoeien met de strategie van de krakers van de P.H.kade. Deze advocaat, Bernard Tomlow, C.P.N. partijlid in Utrecht, had zich al herhaaldelijk gedistancieerd, via de pers, van de kraakbeweging in Amsterdam, en eiste middels Henk Kersting dat de geweldadige dreigementen van de krakers stopten. Om Bernard Tomlow van verdere negatieve uitlatingen te laten afzien, ontvouwde Henk Kersting in een persoonlijk gesprek met Tomlow de strategie van de P.H.kade. Nog geen dag later schond deze Tomlow het vertrouwen van zijn collega Henk Kersting door de hele strategie aan een VARA-journalist (Kees Grimbergen) uit de doeken te doen.

Deze 'politiek gemotiveerde' advocaat (C.P.N.) kwamen wij later tegen als diegene die verantwoordelijk was voor de ontruiming van de zigeunerfamilie Duric in de koude winter van 1986 te Nieuwegein. Tot op heden heeft deze zigeunerfamilie geen verblijfplaats gevonden.

3 : politieke eisen worden vervangen door juridische spelletjes.

Na de P.H.kade raakte de kraakbeweging in een politieke aftakeling.

Advocaten van opportunistische aard konden hierdoor een belangrijke rol spelen. Ze wonnen meer aan invloed, adviseerden niet alleen, maar stelden ook eisen. Ze namen beslissingen met of zonder overleg met de beweging.

Een van de belangrijke oorzaken was dat de beweging het vertrouwen verloor in politieke argumenten. Discussie ging niet over politiek, maar over methode en angst.

Tegelijkertijd nam het vertrouwen in de rechtsorde toe, de leus werd heimelijk ; "Jullie rechtsorde is toch wel een beetje van ons".

Gretig maakten advocaten zoals Phon v.d. Biessen hiervan gebruik. Door een juridische 'oplossing' (schijnoplossing) aan te bieden namen zij actief deel aan de verdere depolitisering van de kraakbeweging.

.Ik heb aan

in de Pierson gevraagd of hij de verf op wilde halen, hetgeen hij ook gedaan heeft. Naar ik mij herinner heeft Ender andere Matty een aantal verfbommen gemaakt. Deze zijn gemaakt op de Marianburcht. Ook zijn er door een aantal andere mensen verfbommen gemaakt op de Grote Broek. Ikzelf heb daar nog enkele verfbommen gerepareerd die kapot waren gegaan.

Samen met Jean Louin, Matty en en anderen die ik niet van naam ken, heb ik een aantal autobanden opgehaald bij de Grote Broek.

Samen met en Matty heb ik een vijftigtal autobanden opgehaald

Bij een van de discussies in de Marianburcht waar ik bij aanwezig was, werd er gesproken over het maken van rookbommen, door andere

sen. Een advocaat met een links verleden die in de Haagse Post beweerde dat strafrecht niets voor vrouwen is. In de Volkskrant voerde deze sexist het woord namens het carrièrekantoor, dat zich "sociale advocatuur" noemt maar zich geroepen voelt verkrachters te verdedigen, en waarmee het kantoor publiekelijk afstand neemt van de V.S.A.A. (Vereniging Sociale Advocatuur Amsterdam).

Frank van der Hoek : stamt uit de sociale advocatuur in de Pijp. Ook hij is gespecialiseerd in het verdedigen van verraders, bijvoorbeeld Hans Heersink en Yvonne van Zutphen. Ook Sicco Bruins, vermoedelijk politie-informant, in ieder geval verrader, is na te zijn geholpen door advocaat Bakker-Schut toch uiteindelijk gedumpt bij Frank van der Hoek. Zijn sociale achtergrond weerhield hem niet om huurders uit zijn pas gekochte huis te procederen. Een ontruiming wil je tenslotte ook weleens van een andere kant bekijken.

Advocaten betrokken bij de verraderszaak te Nijmegen :

Pieter Herman Bakker-Schut : sociaal advocaat uit Amsterdam (politiek advocaat). Betrokken bij Sicco Bruins (zie hoofdstuk " Verraad in de nederlandse actiebeweging"). Betrokken als getuige deskundige in de zaak van de Nijmeegse Zes(zie procesverslag).

Ties Prakken : sociaal politiek advocate uit A'dam. Betrokken als advocaat bij de Nijmeegse Zes-zaak. Verdedigt verraadster C. van der Mandele.

Jan Donk : sociaal politiek advocaat.

uit A'dam. Betrokken als advocaat bij de Nijmeegse Zes-zaak. Verdedigt verrader Frans de Jonge.

Cees van Schie : sociaal politiek advocaat uit Nijmegen. Hij is betrokken geweest in de Nijmeegse Zes-zaak. Hij verdedigde J.H. Seveke. Hij werd er echter uitgerangeerd en Jurjen Pen nam zijn zaak over(Seveke).

Marjan Smit : sociaal politiek advocate uit Nijmegen.

Betrokken in de Nijmeegse Zes-zaak als advocaat. Verdedigt verraadster Matti Lupker. Zij is in het bezit van het volledige dossier met betrekking tot het verraad van Nijmegen.

Raymond de Glas : sociaal advocaat uit Nijmegen. Betrokken in de Nijmeegse Zes-zaak als advocaat. Verdedigt Annabel Reker.

Jeroen Claasens : sociaal politiek advocaat uit Nijmegen. Is coördinator en advocaat in de verraderszaak van de Nijmeegse Zes(Jurjen Pen heeft de coördinatie in Amsterdam).

Henk Camps : sociaal politiek advocaat uit Nijmegen. Betrokken als advocaat in de Nijmeegse Zes-zaak. Verdedigt verraadster Aniek Schoenmakers.

Auke Jelle Kingma : sociaal politiek advocaat uit Nijmegen. Betrokken als advocaat in de verraderszaak van de Nijmeegse Zes.

Jurjen Pen : sociaal politiek advocaat uit Amsterdam. Coördinator in A'dam, in de Nijmeegse Zes-zaak. Verdediger van verrader J.L.Seveke.

Hij maakt

deel uit van de buitengroep. Samen met hem heb ik ook blikjes gevuld voor de rookbommen, op de Pierson. Hij was één van de mensen die op de vergadering van de 17 januari 1987 in het kraakpand de Mariënburcht het woord heeft gevoerd. Over hem heb ik reeds eerder aan u verklaard.

De persoon voorkomende op foto 93 herken ik als — —. Hij was geen vaste bewoner van het kraakpand D, Mariënbucht. Hij zat in de paragroep samen met — — en met Caroline. Over hem heb ik reeds eerder aan u verklaard!

Naggt de verdachte REKER haar verklaring had doorgelezen, verklaart de daarbij te volharden en ondertekende deze.

CONCLUSIES.

- 1) Het verraad, het verzwijgen en het afdekken daarvan vloeien rechtsstreeks voort uit de historische ontwikkeling van de kraakbeweging.
- 2) Het bedrijven van politiek is voor velen een tijdverdrijf dat hoort bij het volwassen worden en komt niet voort uit ideologische overtuiging.
- 3) Binnen de beweging is het willen leren uit ervaringen van anderen taboe. Tegelijkertijd wijst men de eigen verantwoordelijkheid af. Dit leidt tot concentratie van ervaring, kennis en werkdruk bij enkelen.
- 4) Het feit dat een individu al of niet omgang heeft met bepaalde personen bepaalt voor anderen het vermeende standpunt van dat individu.
- 5) Het herkennen van de vijand is voor veel actievoerders een probleem. Voor hun is de politieke strijd een spel, de spelregels worden bepaald door de overheid.
- 6) Actievoerders houden steeds minder rekening met de consequenties, zowel voor zichzelf als voor de beweging, die uit hun daden kunnen voortvloeien.
- 7) Op het moment dat de druk toeneemt blijkt bij velen de solidariteit, saamhorigheid, politieke motivatie en actiebereidheid niets meer in te houden dan een wassen neus. Een zorgvuldig opgebouwd imago dat bedoeld is om indruk te maken op kennissen en handig is voor het verkrijgen van een grote vriendenkring.
- 8) Steeds vaker gebeurt het dat actievoerders, eenmaal gearresteerd, zich distancieren van hun eigen acties. Ze hopen hiermee op genade. De overheid moet hun spijtbetuiging belonen met strafvermindering, zo verwacht men. In Engeland/N.Ierland heet zolets 'Supergrass', maar daar wordt er niet door actievoerders om gesmeekt, maar wordt het via marteling aan de gevangenen opgelegd.
- 9) De huidige generatie actievoerders is het vastzitten na een actie steeds meer gaan zien als een persoonlijke kwestie i.p.v. als politiek vervolg op de actie zelf. Als gevolg van deze houding is het proces-verbaal verworpen tot persoonlijk document van actievoerder en overheid, en wordt dan ook uit privacy-oogpunt beschermd tegen derden.
- 10) Van het recht dat de verdachte heeft om te zwijgen bij de politie (art.29) wordt steeds minder gebruik gemaakt. Zwijgen tegenover mede-activisten over bij de politie afgelegde verklaringen wordt daarentegen steeds populairder.
- 11) Het ontberen van ideologie bij een beweging houdt in dat die beweging zich slechts zal verzetten wanneer zij zelf aangevallen wordt.
- 12) Het ontbreken van eigen ideologie en motivatie leidt tot het imiteren van uiterlijkheden van actie-initiatieven van anderen.
- 13) De tweeslachtigheid in theorie en praktijk van de beweging is voortdurend aanwezig :
 - het mengen van solidariteit met distanciëringen;
 - het willen verbreden, maar tegelijkertijd zich opsluiten in een hermetisch gesloten subcultuur;
 - het pretenderen politiek te zijn, maar de daden te laten bepalen door vrijblijvendheid en persoonlijke belangen.
- 14) De huidige beweging vertoont een schrijnend gebrek aan politieke overtuiging. Om dit vacuüm naar de buitenwacht toe te verhullen, overdondert zij het publiek met een scala van leuzen. Zonder scrupules misbruikt zij de strijd tegen de woningnood, speculatie, apartheid etc., zonder daarbij de verantwoordelijkheid voor haar daden te nemen.

- 15) De strijd tegen wetten en wetsartikelen is bedoeld voor het verdoezelen van de afwezigheid van offensieve eisen en integriteit (zie Nijmegen). De angst om te gronde te worden gericht door deze wetten moet dan zorgen voor zgn. solidariteit en het instandhouden van de schijneenheid.
- 16) De drang van de 'eigen media' om te worden geaccepteerd door de burgerlijke pers en autoriteiten én het verworpen van de eigen ideologie tot oppervlakkig opportunisme, plaatsen de 'eigen media' automatisch buiten de beweging. Door het ontbreken van een politieke ideologie én door de neiging van de beweging, zich af te keren van de essentiële strijd tegen het systeem, en de essentiële voorwaarden voor het ontstaan van een beweging als politieke machtsfactor zelf te vernietigen, plaatst ook de kraakbeweging zich buiten het gehele maatschappelijk/politieke verzet.
- 17) Niet langer staan collectiviteit, ideologie en solidariteit centraal in de beweging, maar het persoonlijke belang en de zelfbevrediging.
- 18) Niet langer geldt dat de motieven tot verzet belangrijk zijn, maar dat verzet op zich al zaligmakend is.
- 19) Het bestrijden van de rechtsorde heeft plaats gemaakt voor de strijd voor aanpassingen binnen dat systeem.
- 20) Het proces wordt tegenwoordig niet meer gebruikt als podium voor politieke agitatie. Daarentegen schikt men zich in de rolverdeling met de staat als onafhankelijk rechtspreker en zichzelf in de verdachtenbank.
- 21) Het ontbreken van ideologie heeft ertoe geleid dat de eisen en argumenten ingevuld worden door personen met een financieel of carrière-belang bij het bestaan van de beweging.
- 22) Het gros van de sociale advocatuur ziet haar werk tegenwoordig niet meer als ondersteuning van politieke strijd. Steeds vaker laat zij de persoonlijke belangen van haarzelf en haar cliënten prevaleren boven politieke overwegingen. Dit uit zich o.a. in het verdedigen van verkrachters, verraders en andere a-sociale elementen.
- 23) De gemakzuchtige, a-politieke houding van de beweging ten opzichte van verraad heeft ertoe geleid dat de sociaal-politieke advocatuur door het verdedigen van verraders ingaat tegen de belangen van de beweging zelf.
- 24) Het toestaan door een beweging van verraad aan haar politiek leidt tot het uitleveren aan de politie van de politiek gemotiveerde activisten door de beweging zelf.
- 25) Dat het afwijzen van de noodzaak tot solidariteit en het niet sanctioneren van inbreuken daarop, zal leiden tot het verdwijnen van de politieke tak van de beweging, is onvermijdelijk. Wat rest is het uiterlijk vertoon.